

Gennemførelse. Jeg undrer mig imidlertid en lille Smule over, at man benytter dette lille Lovforslag til at rejse hele Spørgsmaalet om Gebyrerne, og jeg tror, at hvis de ærede Ordførere, der har været inde paa dette Spørgsmaal, vilde tænke Sagen igennem, saa vilde de indrømme mig, at i Foraaret vilde de aldrig have rejst dette Spørgsmaal. Forholdet laa jo saaledes, at Gebyrerne laa fast over hele Linien. Man vilde saa udvide Adgangen til at benytte kommunale Pantefogder fra en Række Kommuner til andre Kommuner. Men det var virkelig ikke Hensigten den Gang, at denne Ændring i og for sig skulde have Indflydelse paa den almindelige Gebyrberegning; det var ikke Hensigten den Gang, at de almindelige Regler for Udpantning skulde ændres derved. Det var kun en Lettelse for Kommunerne, der skulde opnaas. Men jeg er naturligvis villig til at diskutere nærmere i Udvalget, om man alligevel bør ændre ogsaa ved Sportelberegningen. Jeg kan blot ikke paa Forhaand se, at der er nogen Grund til at gøre det nu.

Jeg vil ogsaa i Anledning af de Betragtninger, der har været fremhævet til Fordel for at gøre det, gøre opmærksom paa — hvad i øvrigt det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) selv var inde paa —, at jo større Restancerne er, des højere har Gebyret hidtil været. Og denne Ordning har man naturligvis truffet af den Grund, at man ikke vil forlede vedkommende til uden Nødvendighed at gøre sig til Restant for derved gennem Opnaelsen af en Henstand at spare Penge. Det Hensyn kommer man ikke udenom. Og jeg synes ikke, der er nogen særlig Grund til her at afgøre, hvilken Betydning dette bør faa. Det er jo ikke en almindelig Overvejelse af Gebyrernes Størrelse, vi skulde ind paa, dette er jo et langt videregaaende Spørgsmaal. Det, det her drejer sig om, er kun at ændre de Inkonsekvenser, der er opstaaet i Gebyrberegningen ved Gennemførelsen af den lille Ændring, som blev vedtaget i Foraaret paa dette Omraade. Jeg tror derfor ikke, at det vil være rigtigt at komme ind paa dette Problem nu, men jeg skal naturligvis være i høj Grad villig til at diskutere det. Jeg skal blot endnu tilføje, at Forholdet jo ikke er det, at Arbejdet paa Dommerkontorerne falder væk, fordi Retsplejelovens § 600 er

blevet ændret; der vil i mange Tilfælde tværtimod blive Tale om et forøget Arbejde. Forholdet er nemlig det, at saafremt der opstaaer Diskussioner under Sognefogedens Virksomhed, saa maa Resten foregaa paa Dommerkontoret; saa udkræves der Decisioner og Kendelser fra Dommerens Side. Jeg tror derfor ikke, der bliver Tale om saa store Lettelser. Men selv om der skulde blive Tale om en væsentlig Lettelse, maa jeg hævde som Udgangspunkt, at det er ikke Meningen at ændre den almindelige Gebyrberegning ved dette Lejlighedslovsforslag. Og det vilde navnlig være uheldigt at røre ved Gebyret, fordi man ved Fastsættelse af et ringere Gebyr vilde opfordre Folk til at gøre sig til Restanter for derved gennem at tjene paa at lade være med at betale Skatten i rette Tid.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3085).

Nygart: Efter den udførlige Forhandling ved nærværende Lovforslags første Behandling i Foraaret finder jeg ingen Anledning til at komme dybt ind paa Sagen ved denne Lejlighed. Jeg retter en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har imødekommet min Anmodning om at faa lidt Besked om, hvad Udgifterne ved Lovforslagets Gennemførelse antagelig kunde ansættes til. I sin Fremsettelsestale for-